

Josep Fàbrega i Selva

Honoraràs la por

Rosa d'Or de la Pau de Poesia
Premis Castellitx

ALGAIDA, 2009

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC-2009-P-R-0232-0173

© del text: Josep Fàbrega i Selva

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2020

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premicastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Josep Fàbrega i Selva

Honoraràs la por

Rosa d'Or de la Pau de Poesia
Premis Castellitx

ALGAIDA, 2009

El poemari *Honoraràs la por*, de Josep Fàbrega i Selva, fou guardonat amb la Rosa d'Or de la Pau al XXXIII Premi de Poesia dels Premis Castelltix 2009. En foren jurats Pere Fullana Puigserver, Gabriel Janer Manila, Pere Mulet Cerdà i Antoni Vidal Ferrando.

Honoraràs la por

I:
no pensaràs
no parlaràs veritat a la terra
festejaràs la metralla que et destrossa
honoraràs la por
no alçaràs el puny contra aquell de qui ets
trençaràs el teu cos abans de nàixer
donaràs la pell sense condemna
emmudiràs la vergonya
custodiaràs l'avorriment dels segles
agrairàs per sempre que et foten fins a l'últim gra de vida.

Manen.

Marc Granell

JOSEP FÀBREGA I SELVA

Hi ha mil presagis de tardor en el verds
suspesos als miralls de la riera
i un pensament de blau descolorit
en els turons sembrats des de ponent
amb l'ombra d'una tarda estèril. Pesa
cada pas insegur, i és un parany
el sol que es clava als ulls, i al pit i al ventre.

Se m'han vestit de fred, avui, els somnis.

Honoraràs la por

Festegen dins de l'ombra els pensaments
amb el carmí aigualit d'aquella posta
que els anys van repetint. No hi ha miratges
als camins esmolats per les inèrcies;
i en les dunes immòbils dels records
ja hi han pellat les hores del setembre.

Aquesta esquerdada de cel blau no és meva.

JOSEP FÀBREGA I SELVA

Són madurs els colors d'un temps ençà,
potser perquè l'estiu fa la becaïna
en els rostolls estèrils, escarits,
d'un agost sense vent damunt la plana.

La pell s'ha fet de pedra. Cap record.

Honoraràs la por

Batega l'alta nit en la distància
i un estel cec escampa enllà dels grisos
sanefes de records escrostonats.

Jau el futur en una platja buida.

JOSEP FÀBREGA I SELVA

S'esgrana la quietud de tantes hores
al caramull de sorra d'un rellotge
ancorat a la falda de la lluna.

I l'home cec avança amb els ulls closos.

Honoraràs la por

El temps ha madurat. ¿Sentiu l'udol,
agegantat pel vent, de les paraules?

No ploris pel que vols: només escriu-ho!

JOSEP FÀBREGA I SELVA

Una espiga de vent rampilla l'esma
que aquest octubre sense malvasies
fa moure afeixugat per tants colors
confosos al ponent, on s'arraïmen
les clivelles d'un temps i d'un espai
cansats de créixer sense deixar empremta.

Una pobra collita, a fe de Déu!

Honoraràs la por

Se'ns han florit els somnis de l'estiu
als capcirons dels dits i al blanc dels ulls.
Demà passat comencen les ventades
i no sabrem què fer de tantes fulles.

La llum eixuga l'ombra dels carrers.

JOSEP FÀBREGA I SELVA

Han embogit els dits llossats del vent
llescant la por que l'aigua de la pluja
ha escampat per uns camps on la saó
es refugia als sécs d'un ventre ingràvid.

Dorm el vermell al cor de la tardor.

Honoraràs la por

Un ratpenat cisella una altra lluna
i tots els cims s'han esborrat alhora.

La llum no sap descloure les distàncies.

JOSEP FÀBREGA I SELVA

Cent pellerinques em seran serrell
i carn llescada és tot allò que tinc.

Viure en el plor també deu ser pecat.

Honoraràs la por

Cap nova coartada on abraçar-me
al trànsit dels sentits escaldufats
i fer florir, rebel, una altra albada.

I la claror no surt del laberint.

JOSEP FÀBREGA I SELVA

Hi ha un esquerdill d'argent en cada gota
de la rosada viva que els matins
garbellen just on dorm aquell que esperes.

Dellà del glaç hi ha viva una esperança.

Honoraràs la por

Molt lentament la tarda va esborrant
les sanefes que el vent ha dibuixat
en la pell inconcreta de les dunes.

Cada color deixata una mirada.

JOSEP FÀBREGA I SELVA

El sorral, tebi d'olors i d'escumes,
camina nord enllà fins que el crepuscle
n'encén un regalim a tocar el port
on quatre cossos nus juguen a vendre
una primera sang: nit de revetlla.

La llum de l'últim dia s'ha marcit.

Honoraràs la por

Les dunes del record fan un vaivé
de pols al rastre de la lluna morta.

Tots els camins es perden ran de mar

JOSEP FÀBREGA I SELVA

Hem oblidat la lluna dels poetes
en un racó de mar, lluny de les platges.

Avui plorem per la claror perduda.

Honoraràs la por

El temps de les maduixes s'ha empassat
tots els camins que em duïen cap a tu
i avui, i aquí, al bat del pensament,
els blaus porten rovell a les entranyes.

Si saps on sóc, hissa la vela i salpa.

JOSEP FÀBREGA I SELVA

La primavera és inexperta i no
sap desvetllar la pàtina d'oblits
amb què l'òxid dels anys amoreixeix
la sang dels cossos novençans i audaços.

La llum també rovella les mirades.

Honoraràs la por

Orfe de llums se m'han florit als llavis
l'espai i el temps que mai no vaig tenir.

La fosca de l'estiu és un misteri.

JOSEP FÀBREGA I SELVA

S'aprima el pas del vent sobre les fulles
i en els cercles concèntrics que la pluja
disfressa en els camins cecs de la tarda.

No hi ha pau més enllà de la tardor.

Honoraràs la por

Se m'ha glaçat l'octubre en els sarments
abans de la verema. Sóc tardà,
i no he sabut plantar l'enyor de tu.

Amb crits de nova sang faig la verema.

JOSEP FÀBREGA I SELVA

No canten ni les fulles; tampoc l'aigua
feixuga de ressol, quan les cigales
estellen els sacsons morts de la tarda.

Pesa l'oblit, rere els batecs del dia.

Honoraràs la por

Filagarses de mort en els gargots
que cisella el xerric de les gavines.

Alguna cosa em fa feixuga la tardor.

